

„Drobné pozornosti, ktoré nás približujú k Bohu, môžeme od tohto svätca dostávať všetci.“

Mons. Javier Cremades Sanz-Pastor (Zaragoza, 1946), kňaz od roku 1973, pastoračne pôsobil v Pamplone, Santiagu de Compostela, Madride a Torreciudad. Tieto dni trávi, tak ako všetci ostatní, doma. Má choré pľúca, a preto si musí dávať obzvlášť pozor na koronavírus. Nebráni mu to však pracovať na diaľku. Práve teraz vydal knihu „Plány rodiny

Cremades“, v ktorej popisuje vzťah svätého Josemaríu k jeho rodine.

12.05.2020

Prečo ste tak dlho odkladali napísanie tejto knihy, alebo inak povedané, prečo ju vydávate teraz?

Keď som videl, že sa môj zdravotný stav zhoršuje, uvedomil som si, že je škoda nezaznamenať všetky tie Božie milosti, ktoré som od svätého Josemaríu a od veľkej, úžasnej rodiny, v ktorej som sa narodil, dostal.

Hoci je toho o živote svätého Josemaríu už napísaného veľa, zdalo sa mi, že by som mohol prispieť niečím z takého obyčajného, ľudského pohľadu. Či chceme alebo

nie, životopisy majú svoju vážnejšiu stránku a to spôsobuje, že ho vnímame z akejsi diaľky. Filmové dokumenty síce tiež svedčia o jeho blízkosti a radosti, ale sú to skôr masové stretnutia.

Neprekvapuje vás vďačnosť, ktorú svätý Josemaría prejavoval vašej rodine od 22. apríla 1941?

Moja matka sa postarala o to, aby svätý Josemaría mohol pobozkať svoju matku (+ 22.4.1941) ešte pred tým, ako bola pochovaná. Bol vtedy mimo Madridu a potreboval sa čo najskôr vrátiť naspäť. Matka mu zohnala auto a priepustku, ktorá mu umožnila prejazd ulicami, a dala mu aj dostatok poukážok na benzín, ktorý bol vtedy na prídel.

Na svätých sa zvykneme pozeráť ako na orodovníkov u Boha, pozdvihnutých na oltár, ktorí akoby neboli z mäsa a kostí. V mnohých Josemaríových životopisoch sa

zakrýva jeho ľudská stránka a ešte viac jeho chyby a ľudské obmedzenia; ako keby to boli prekážky na ceste k svätosti. Ale stačí si otvoriť evanjelium a pozrieť sa na život prvých učeníkov, ktorých si Pán vybral, a uvedomíme si, že tento pohľad je mylný. Aby sme boli svätí, musíme byť veľmi ľudskí, a vďačnosť je toho jasným prejavom.

Máte nejakú doteraz neznámu historku, ktorá sa v knihe neobjavuje?

Spomínam si na jednu veľmi krátku. Raz som dostal list od svojej mladšej sestry. Mala vtedy asi 15 rokov a v liste mi písala o svojich dobrodružstvách.

Dala mi úlohu pre Otca (svätého Josemaríu), aby som mu povedal, že sa má za ňu modliť, lebo si začala večer spytovať svedomie a, ako písala, trápilo ju, že každý deň zlyhala. Keď som o tom hovoril

Otcovi, veľmi ho to potešilo. Povedal mi, aby som jej od neho odkázal, že sa bude za ňu viac modliť, ale nech sa netrápi, lebo jemu sa stávalo to isté. Veľakrát večer na konci spytovania svedomia hovoril: „Pane, odpusť mi. Ani dnes nie je Josemaría spokojný s Josemaríom.“ Nech si urobí úkon ľútosti a je pokojná, lebo Boh je veľmi dobrý.

Máte nejakú radu pre nás, ktorí sme nemali také šťastie ako vy – a vašu zodpovednosť –, že sme nedostali tolko prejavov priazne od svätého?

Radu dávam v knihe. Prejavy priazne od tohto svätého, ktoré nás približujú k Bohu, môžeme získavať všetci, lebo sa za nás v nebi naďalej prihovára, zvlášť za ľudí z Opus Dei, za tých, ktorí sa zúčastňujú jeho aktivít a za mnohých spolupracovníkov a priateľov, ktorí v Josemaríovi objavili veľkého priateľa a sprostredkovateľa

na prehĺbenie lásky k Bohu. Ak sa tu na zemi nezastavil, v nebi je v pohybe ešte viac – Boh ho nechá, aby konal. Odvtedy, čo je kniha dostupná na webe, dostávam veľa pošty a správ od ľudí, ktorí potvrdzujú túto neuveriteľnú pomoc svätého Josemaríu, ktorého svätý Ján Pavol II. nazval „svätcom obyčajného života“.

Môže byť človek Aragóncom a zároveň aj svetobežníkom?

Niekoľko príkladov z mnohých: Panna Mária na stĺpe sa stala Aragónkou v I. storočí. A ešte mi napadá niekoľko ďalších mien: Sender, Baltasar Gracián, Miguel Servet, Buñuel, svätý Jozef Kalazanský, svätý Josemaría, moji rodičia... A hoci to vyzerá, akoby som sa tým chválil, aj ja sám som Aragónek a zároveň svetobežník. Hovorím to tak, ako to je.

Panna Mária na stĺpe sa v živote svätého Josemaríu ako správneho

Aragónca objavuje často. Máte nejaké menej známe podrobnosti o tejto zbožnosti?

Raz som cestoval z Ríma do Zaragozy a pred odchodom mi dal na cestu požehnanie a tiež veľmi konkrétnu úlohu – aby som namiesto neho zašiel za Pannou Máriou na stĺpe a povedal jej, že ju bláznivo miluje a ešte veľa ďalších vecí, všetko, čo mi napadne. Nič konkrétnejšie nehovoril. Nemusím vám hovoriť, že som urobil, čo som mohol, aby som túto úlohu splnil čo najlepšie. Ale napriek mojej snahe som bol pochopiteľne na prejavy jeho lásky k Matke Božej krátky.

Od smrti Josemaríu Escrivá ubehlo už takmer 50 rokov. Veľa sa toho napísalo a povedalo sa ešte viac. Ostáva podľa vás ešte nejaká stránka jeho života alebo nejaká zvláštnosť v jeho povahe, ktorú

sme ešte neobjavili alebo neprebádali?

Táto otázka je ako more bez brehov. Nechám to na historikov a na tých, ktorí žili v jeho blízkosti. Ale môžem vás ubezpečiť, že neexistuje nič bezprostrednejšie, láskavejšie, srdečnejšie a šťastnejšie, než sa narodiť v početnej kresťanskej rodine a žiť vedľa skutočne svätého človeka. Prosím čitateľov, aby sa za mňa modlili, pretože budem musieť vydať nášmu Pánu Bohu veľký počet zo svojich skutkov.

Kniha v španielčine na stiahnutie v PDF, mobi pre Kindle (Amazon).

tohto-svatca-dostavat-vsetci/
(12.03.2026)